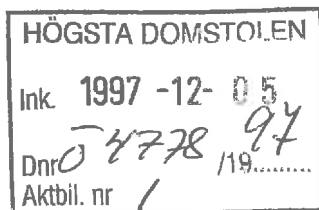

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 STOCKHOLM

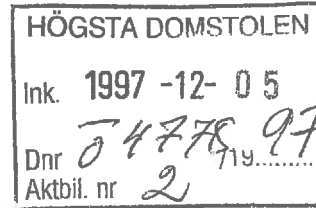
Jag inger härmed bilagda ansökan om resning mot Svea hovrätts, avd 4, dom den 2 november 1989, DB 183 i målet allmän åklagare ./ Carl Gustaf CHRISTER Pettersson ang mord m m.

Jag avser att så snart som möjligt tillse att ansökningen kompletteras med en redovisning av vilken bevisning som förebringades såväl i tingsrätten som hovrätten samt i fråga om den skriftliga bevisningen, var denna kan återfinnas i förundersökningsprotokollet.

Klas Bergenstrand

Högsta domstolen
Box 2066
103 12 STOCKHOLM

Ansökan om resning

Sökande: Riksåklagaren

Motpart: Carl Gustaf CHRISTER Pettersson, 470423-1093, Malmvägen 24 A, 1 tr,
c/o Larsen, 191 60 SOLLENTUNA

Saken: Resning

Yrkanden

1. Jag yrkar att Högsta domstolen till nackdel för Christer Pettersson beviljar resning avseende Svea hovrätts, avdelning 4, dom den 2 november 1989, DB 183, i mål nr B 1952/89 och på samma gång förordnar att målet skall tas upp på nytt.
2. Jag yrkar vidare att Högsta domstolen efter beviljad resning häktar Christer Pettersson som på sannolika skäl misstänkt för mord och försök till mord. Som särskild häktningsgrund åberopar jag att det för mord inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i två år och att det inte är uppenbart att skäl till häktning saknas. Vid bifall till yrkandet om häktning begär jag rättens tillstånd att inskränka Christer Petterssons kontakter med omvärlden.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Bakgrund

På kvällen den 28 februari 1986, omkring kl 20.30, lämnade Olof Palme och Lisbeth Palme sin bostad vid Västerlånggatan i Gamla stan för att gå på en bioföreställning på biografen Grand, belägen i hörnet Tegnérgatan och Sveavägen. De åkte med tunnelbanan från Gamla stan till Rådmanngatan. Framme vid Grand köpte de biljetter och samtalade med flera personer, bl a sonen Mårten Palme. Föreställningen började omkring kl 21.15.

Föreställningen slutade mellan kl 23.05 och 23.10. Efter en kort pratstund utanför biografen med bl a Mårten Palme, promenerade Olof Palme och Lisbeth Palme Sveavägen söderut på vägens västra trottoar. Vid Adolf Fredriks kyrka passerade de ett gatukök. Strax därefter gick de över till Sveavägens andra sida. De stannade till. Lisbeth Palme tittade i ett skyltfönster. Sedan fortsatte de sin promenad söderut på Sveavägens östra trottoar fram till korsningen med Tunnelgatan (numera Olof Palmes gata) som är en gågata. När de kom fram till korsningen var klockan omkring 23.21.

Hörnet på fastigheten i nordöstra delen av korsningen Tunnelgatan/Sveavägen är avfasat. I hörnet låg vid denna tid butiken Dekorima (numera Kreatima). Ett av Dekorimas skyltfönster fanns i själva avfasningen och vette snett ut mot både Tunnelgatan och Sveavägen. Ovanför skyltfönstret fanns en stor tänd ljusramp. Cirka fem meter öster om Sveavägen, in på Tunnelgatan, hängde en av Tunnelgatans två gatubelysningar. Längs Sveavägen fanns en sedvanlig, upphängd gatubelysning. När Olof Palme och Lisbeth Palme gick förbi Dekorima och in i korsningen, steg en man fram från avfasningen och avlossade två skott med en sk magnumrevolver. Det ena skottet träffade och dödade Olof Palme. Det andra skottet träffade och skadade Lisbeth Palme lätt. Den man som avlossat skotten sprang från platsen in på Tunnelgatan österut, längs med denna gata och uppför trapporna till Malmskillnadsgatan.

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

Utredningen och åtalet

Utredningen bedrevs intensivt och många spår följdes upp. Från hösten 1988 riktades intresset mot Christer Pettersson. Mot årsskiftet 1988/89 bedömdes underlaget vara sådant att ett ingripande kunde ske. Christer Pettersson hämtades till förhör den 14 december 1988. Han anhölls samma dag och häktades av Stockholms tingsrätt den 16 december 1988.

Åtal väcktes mot Christer Pettersson vid Stockholms tingsrätt den 29 maj 1989. Åtalet avsåg ansvar för mord och försök till mord alternativt framkallande av fara för annan.

Gärningsbeskrivningen var följande.

Pettersson har den 28 februari 1986 i korsningen Sveavägen/dåvarande Tunnelgatan i Stockholm uppsåtligt berövat statsminister Olof Palme livet genom att med en revolver skjuta Olof Palme i ryggen. Olof Palme har omedelbart avlidit till följd av yttre och inre blödningar efter sönderslitning av kroppspulsådern och luftstrupen. - Vidare har Pettersson vid samma tillfälle försökt beröva Lisbeth Palme livet genom att avlossa ett revolverskott mot henne. Skottet, som utsatt Lisbeth Palme för livsfara, har träffat Lisbeth Palme så att hon fick en ytlig sårskada på ryggen. I andra hand görs gällande att Pettersson genom att avlossa skottet mot Lisbeth Palme av grov oaktsamhet utsatt Lisbeth Palme för livsfara.

Åklagarsidans bevisning och slutsatser

Den bevisning som åklagarsidan åberopade mot Christer Pettersson kan koncentreras till följande punkter.

1. Olof Palme och Lisbeth Palme var inte föremål för någon organiserad bevakning på vägen från bostaden i Gamla stan till biografen Grand.
2. Christer Pettersson befann sig utanför biografen Grand före föreställningens början kl 21.00 och såg då Olof Palme (och Lisbeth Palme).

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

3. Christer Pettersson befann sig utanför biografen Grand även efter föreställningens slut ca kl 23.10 och såg då Olof Palme och Lisbeth Palme.
4. Christer Pettersson följde efter Olof Palme och Lisbeth Palme från biografen Grand söderut längs Sveavägen till brottsplatsen.
5. Den person som avlossade skotten mot Olof Palme och Lisbeth Palme vid Dekorima måste vara den person som följt efter dem från biografen Grand.
6. Efter det att gärningsmannen avlossat skotten sprang han från platsen österut längs Tunnelgatan och uppför trapporna till Malmskillnadsgatan.
7. Gärningsmannen är identisk med Christer Pettersson.
8. Christer Pettersson saknar alibi för de avgörande tidpunkterna under mordkvällen.

Utöver direkta målsägande- och vittnesiakttagelser rörande nu angivna punkter åberopade åklagarsidan bevisning som sammanhängde med motivbilden och frågan om Christer Petterssons tillgång till vapen. Dessutom åberopades bevisning angående platsförhållanden och tidpunkter för vissa telefonsamtal som hade intresse i sammanhanget. Viss teknisk bevisning åberopades också, bl a hade man på mordplatsen säkrat bevisning som visade vilken typ av vapen som använts.

På grundval av den åberopade bevisningen ansåg åklagarsidan att det var klarlagt att Christer Pettersson var gärningsmannen. Följande slutsatser kunde därvid dras.

Christer Pettersson, som var känd som en oberäknelig våldsman, hade befunnit sig i Stockholms city under den aktuella kvällen. Han hade befunnit sig utanför biografen Grand strax före föreställningens början och hade också befunnit sig där vid föreställningens slut. Vid båda tillfällena utanför Grand hade han iakttagit Olof Palme. Han hade följt efter Olof Palme och Lisbeth Palme när de gick Sveavägen söderut. Enligt åklagarsidan kunde vidare slås fast - genom den identifiering som Lisbeth Palme gjort - att Christer Pettersson var identisk med den man som avlossat de

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

fatala skotten. Christer Pettersson hade motiv för sitt handlande. Han hade också sådana kontakter i Stockholms brotts- och narkotikakretsar att han mycket väl kunnat inneha en magnumrevolver aktuell kväll.

Domstolarnas bedömning

Stockholms tingsrätt kom att i sin dom fälla Christer Pettersson för mord och framkallande av fara för annan. De två lagfarna ledamöterna i rätten var dock skiljaktiga och ansåg att åtalet skulle ogillas.

Målet fördes upp till Svea hovrätt genom överklaganden från båda sidor. Christer Pettersson yrkade att åtalet skulle ogillas. Åklagarsidan yrkade att Christer Pettersson skulle fällas till ansvar för försök till mord beträffande Lisbeth Palme. Hovrätten fann i sin dom att åtalet skulle ogillas. Hovrättens dom vann laga kraft den 1 december 1989.

När det gäller domstolarnas bevisvärdering är följande av intresse.

Såväl tingsrättens majoritet som minoritet samt hovrätten fann att det förelåg bevisvärderande omständigheter. Det kunde konstateras att Christer Pettersson befunnit sig inne i Stockholm aktuell kväll. Han ljög om sina förehavanden under kvällen och det alibi han försökt hävda kunde man bortse från. Enligt hovrätten förelåg vidare en betydande sannolikhet för att Christer Pettersson - till skillnad från vad han själv hävdade - befunnit sig utanför biografen Grand vid föreställningens slut. Hovrätten uttryckte i och för sig att en viss tvekan ändock kvarstod i denna fråga.

Enligt hovrätten kunde åklagarsidan däremot inte visa att Christer Pettersson befunnit sig utanför Grand i anslutning till föreställningens början. Inte heller hade visats att Christer Pettersson hade följt efter Olof Palme och Lisbeth Palme söderut längs Sveavägen. Vidare underkände hovrätten Lisbeth Palmes identifiering av Christer Pettersson som den som avlossat skotten. Hovrätten ansåg också att man inte kunde dra några säkra slutsatser utifrån de vittnesuppgifter som lämnats beträffande gärningsmannens utseende och kroppsrörelser. Åklagarsidan hade i den delen hävdade att ett flertal vittnen beskrivit gärningsmannen på ett sätt som sammanföll med vad som kunde iakttas beträffande Christer Pettersson.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Hovrätten ansåg dock utrett - vilket jag anser vara av synnerlig vikt i sammanhanget - att gärningsmannen var identisk med den person som efter skotten sprang iväg in på Tunnelgatan. Hovrätten nämner inte uttryckligen att den funnit gärningsmannen också vara identisk med den person som närmast före skotten uppehöll sig utanför Dekorima. Inget tyder dock på att man på denna punkt haft någon annan uppfattning än tingsrätten - nämligen att gärningsmannen var identisk med den person som uppehöll sig utanför Dekorima och som sprang från platsen österut längs Tunnelgatan.

Slutligen skall noteras att hovrätten fäste avseende vid att någon teknisk bevisning vad avser vapenfynd inte förelåg samt att motivbilden var oklar.

Rättslig reglering i fråga om resning till nackdel för tilltalad

I 58 kap 3 § 1 st 2 rättegångsbalken (RB) anges att resning får beviljas om det för brottet är föreskrivet fängelse i mer än ett år samt någon omständighet eller något bevis, som inte tidigare har förebringats, åberopas och dess förebringande sannolikt skulle ha lett till att den tilltalade dömts för brottet.

I samma bestämmelses andra stycke anges att resning inte får beviljas med mindre åklagaren gör sannolikt, att han inte vid den rätt som meddelat domen - eller genom fullföljd av talan - kunnat åberopa omständigheten eller beviset eller att han i annat fall haft giltig ursäkt att inte göra detta.

Resningsinstitutet är en kompromiss mellan två principer - sanningsprincipen och orubblighetsprincipen. Med sanningsprincipen avses intresset av att felaktiga domar skall kunna rättas till. Orubblighetsprincipen tar sikte på att en lagakraftvunnen dom inte skall kunna rivas upp. När det gäller resning till nackdel för en tilltalad i brottmål kan sägas att orubblighetsprincipen är starkare betonad än i andra fall.

I fråga om de närmare förutsättningarna för resning till nackdel för en tilltalad gäller följande rekvisit.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627*Straffskalerekvisitet*

Detta rekvisit medför att resning kan beviljas bara när det är fråga om ett förhållandevis grovt brott. Straffskalans maximum måste vara fängelse i mer än ett år.

För både mord och försök till mord - de brott som är aktuella i detta fall - kan följa fängelse på livstid. Straffskalerekvisitet är således uppfyllt. Detta gäller också det alternativa yrkandet avseende ansvar för framkallande av fara för annan.

Nyhetsrekvisitet

Nyhetsrekvisitet innebär att endast sådana omständigheter eller bevis som inte tidigare har förebringats i målet får åberopas som grund för resning. Tydliga exempel på bevisning som uppfyller nyhetsrekvisitet är att ett tidigare okänt vittne träder fram eller att ett vittne som hörts i målet lämnar nya uppgifter eller att ett nytt skriftligt bevis hittas.

Med att en omständighet eller ett bevis inte tidigare har förebringats bör enligt min mening även förstås att omständigheten eller beviset visserligen varit känt vid tiden för prövningen av saken men av någon anledning inte ingått i processmaterialet (jfr Cars, Om resning i rättegångsmål, s 170 och Welamson, Rättegång VI, 3:e uppl, s 219). Det förhållandet att exempelvis ett skriftligt bevis funnits med i förundersökningsprotokollet eller att ett vittne har hörts under förundersökningen utan att beviset presenterats eller vittnet hörts vid den tidigare förhandlingen förtar alltså enligt detta synsätt inte deras nyhetsvärde i resningsärendet.

Jag får anledning att återkomma till nyhetsrekvisitet i samband med angivandet av grunderna för min ansökan om resning.

Sannolikhetsrekvisitet

Sannolikhetsrekvisitet tar sikte på vad en ny prövning av saken kan antas komma att resultera i. Ställningstagandet i fråga om resning förutsätter alltså en sammanvägning av den gamla och den nya bevisningen. Ju starkare den gamla bevisningen bedöms ha varit, desto lägre krav behöver ställas på styrkan i den nya bevisningen och omvänt.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

En komplikation i detta fall är att den gamla bevisningen togs upp för relativt länge sedan. Det är inte helt lätt att förutsäga det verkliga värdet av denna bevisning idag. Med undantag för att ett av de vittnen som hörts har avlidit, känner jag emellertid inte till något förhållande som direkt visar att värdet av ett visst bevis är lägre idag än det bedömdes vara vid tiden för hovrättens bevisupptagning. Vid prövning av frågan om resning bör man därför enligt min mening kunna utgå från att bevisvärdet är detsamma nu som då.

För egen del anser jag, som jag utförligt utvecklar i det följande, att sannolikhetsrekvisitet är uppfyllt i detta fall.

Ursäktsrekvisitet

Ursäktsrekvisitet innebär att en ny omständighet eller ett nytt bevis som i och för sig uppfyller kraven enligt nyhetsrekvisitet ändå inte får åberopas i ett resningsärende med mindre sökanden (åklagaren) gör sannolikt att han inte kunnat åberopa omständigheten eller beviset i den reguljära processen eller haft giltig ursäkt för att inte göra detta. Sökanden anses normalt inte ha kunnat åberopa beviset t ex i fall där existensen av ett nytt vittne eller ett nytt skriftligt bevis inte var känd för sökanden vid den tiden. Samma sak måste gälla då ett känt vittne lämnar nya uppgifter först sedan domen vunnit laga kraft. Vad som i övrigt bör anses utgöra giltig ursäkt kan vara mer svårbedömt. Enligt min mening bör emellertid giltig ursäkt även kunna anses föreligga t ex i fall där ett tidigare känt men förbigånget förhållande har kommit i ny dager som följd av annan, ny bevisning. En omständighet eller en uppgift som tidigare bara kunnat ses isolerad och då bedömts vara av ringa eller intet intresse och därför inte åberopats i målet, kan sålunda få en annan och oväntad betydelse när den ställs samman med omständigheter eller bevis som tillkommit efter lagakraftvunnen dom.

Jag får anledning att återkomma också till detta rekvisit i samband med angivandet av grunderna för min ansökan.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627*Fatalietiden*

Enligt 58 kap 4 § 2 st RB skall enligt huvudregeln en ansökan om resning till nackdel för tilltalad göras inom ett år från det sökanden fick kännedom om det förhållande som ansökningen grundas på. Om fristen överskrids medför detta att resningsskälens nyhetsvärde prekluderas, d v s det nya skälet får inte längre åberopas som grund för resning.

Enligt ordalagen förutsätter regleringen att fatalietiden kan beräknas med utgångspunkt i *en* ny omständighet eller *ett* nytt bevis eller - om det är fråga om flera - att de blir kända på en och samma gång. Varken i lagens förarbeten eller i doktrinen har behandlats, såvitt jag kunnat finna, den situationen att nya uppgifter eller bevis kommer fram successivt under lång tid utan att envar av dem ensam utgör skäl för resning.

Jag menar emellertid att utgångspunkten för beräkning av tidsfristen för en ansökan om resning måste relateras till sannolikhetsrekvisitet. Fristen bör sålunda inte börja löpa förrän alla nya omständigheter och bevis sammantagna når den styrka som sannolikhetsrekvisitet förutsätter. Detta innebär i klartext att börjedagen får bestämmas genom bevisvärdering. Vad som nu sagts kan tillämpas beträffande viss bevisning som anges nedan.

Preskriptionstiden

Frågan om hur preskriptionstiden för brottet skall beräknas i samband med resning har i skilda sammanhang besvarats olika eller lämnats öppen (se Kommentarer till BrB, del III, 4:e uppl, s 417 och Tore Strömberg, Åtalspreskription, s 232). Ingen av de diskuterade lösningarna innebär dock att preskription skulle utgöra hinder mot resning i detta fall i fråga om ansvar för mord och försök till mord. Inte heller i fråga om det alternativa ansvarsyrkandet avseende framkallande av fara för annan anser jag att det föreligger preskription. Christer Pettersson har inom den tid som anges i 35 kap 1 § brottsbalken (BrB) delgetts åtal för brottet. Med hänsyn härtill samt då den absoluta preskriptionstiden enligt 35 kap 6 § BrB - i detta fall femton år - inte utgått, är det möjligt att även i denna del bevilja resning.

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

Skall en intresseavvägning göras?

Enligt 58 kap 3 § RB får resning beviljas när de förut angivna förutsättningarna är uppfyllda. Ordet *får* leder tanken till att bestämmelsen skall tillämpas fakultativt, d v s rätten till resning är inte ovillkorlig. Frågan om resning skall beviljas i ett visst fall kan då besvaras först efter en slutlig avvägning mellan de olika intressen som står mot varandra och som kommer till uttryck i de principer som jag tidigare nämnt.

Enligt min mening är det uppenbart att en sådan intresseavvägning i detta fall skall leda till att resning beviljas.

Grunderna för min ansökan om resning

Som jag tidigare redovisat anser jag att det i resningssammanhang kan åberopas följande slag av bevisning

- dels bevisning som visserligen varit känd och tillgänglig för åklagaren före laga-kraftvunnen dom, men beträffande vilken det kan sägas att det fanns giltig ursäkt för att den likväl inte åberopades i rättegången, bl a på den grunden att åklagaren inte i tid kunde inse bevisets rätta värde

- dels bevisning som är helt ny och som antingen består av nya uppgifter som lämnats av tidigare åberopade eller kända vittnen först efter lagakraftvunnen dom eller uppgifter från för åklagaren före denna tidpunkt okända vittnen, skriftliga bevis eller andra bevismedel.

Av lätt förklarliga skäl har Christer Pettersson aldrig varit avförd från utredningen. Efter det att hovrättens frikännande dom vunnit laga kraft har det också kommit fram nya vittnen som lämnat uppgifter av betydelse för bedömningen av Christer Petterssons skuld. Vittnen som hörts i tingsrätten och/eller hovrätten har också i vissa avgörande hänseenden ändrat sina uppgifter. Dessa bevis, som inte tidigare förebringats, har kastat nytt ljus över bevisning som funnits tillgänglig redan före det att hovrättens dom vann laga kraft men som inte åberopats, eftersom den då inte ansågs ha någon betydelse. Jag gör gällande att åklagarsidan här har haft giltig ursäkt för att inte tidigare ha åberopat dessa bevis samt att de också kan läggas

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

till grund för en resning i målet. Enligt min mening skulle Christer Pettersson sannolikt ha fällts till ansvar för mordet på Olof Palme om de nya bevisen tillsammans med den bevisning som åberopades i hovrätten hade förebringats där.

Ej tidigare förebringad bevisning som åberopas som grund för ansökan om resning och där giltig ursäkt föreligger

Någon gång kring årsskiftet 1988/89 överlämnades till polisen ett brev (fup del TH s 1290) från en person som här kallas **A**¹. Brevet innehöll vissa uppgifter med anknytning till Christer Pettersson men bedömdes vara utan större intresse från utredningssynpunkt. Brevet följdes dock upp med ett förhör.

Förhör med **A** den 31 januari 1989 (fup del TH s 1292 - 1298): På kvällen den 28 februari 1986 körde han s k svarttaxi i Stockholms city. Någon gång efter kl 23.00 färdades han på Sveavägen söderut. När han närmade sig Kungsgatan hörde han två smällar. Han fortsatte färden.

I ett nytt brev (fup del TH s 1300), som kom till polisen i slutet av maj 1989, meddelade **A** kortfattat att Christer Pettersson var "rätt man".

När Christer Pettersson den 26 oktober 1989 försattes på fri fot av hovrätten, kom ett anonymt brev till polisen (fup del TH s 1301 - 1302). Brevskrivaren uppgav att han den 28 februari hade sett Christer Pettersson vid flera tillfällen bl a utanför biografen Grand och i hörnan utanför Dekorima strax före skotten föll. Brevskrivaren identifierades efter en tid som **A** och kunde höras i sin dåvarande bostad på avlägsen ort.

CP på fri
fot den
12 okt,
1989
KE

Förhör med **A** den 22 november 1989 (fup del TH s 1306 - 1326): Han har känt Christer Pettersson sedan mitten av 60-talet. Den 28 februari 1986 körde han svarttaxi i Stockholms city. Någon gång mellan kl 22.15 och 22.30 observerade han Christer Pettersson på Tegnérgatan troligen mellan Luntmakargatan och Döbelnsgatan. En stund senare såg han Christer Pettersson gå norrut på Sveavägens östra sida. Omkring kl 23.00 såg han Christer Pettersson stå utanför Grand i

¹ A:s uppgifter har inte redovisats i det gamla förundersökningsprotokollet och hans identitet är inte känd för allmänheten. Hans och de nya vittnens identitet liksom en del av deras uppgifter omfattas i resningsärendet enligt min mening av sekretess enligt 5 kap 1 § 1 st samt 9 kap 17 § 1 st och 2 st sekretesslagen (1980:100).

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

närheten av en parkerad bil som hade motor igång. Ännu något senare iakttog han Christer Pettersson för fjärde gången när denne stod vänd mot Dekorimas skyltfönster i det avfasade hörnet på fastigheten. Strax efteråt hörde han två smällar. Han är helt säker på att det var Christer Pettersson han såg alla fyra gångerna. Dagen därpå förstod han sammanhanget. Han vågade dock inte berätta vad han sett.

A:s uppgifter var minst sagt sensationella. Så snart det kunde ordnas hölls ett nytt förhör med honom, nu i närvaro av åklagare.

Förhör med **A** den 29 november 1989 (fup del TH s 1327 -1347): **A** upprepade i allt väsentligt vad han sagt vid förhöret veckan innan och lade till några flera detaljer.

Samma dag som **A** hördes för tredje gången hölls på annan plats förhör med **B** för att utröna hur sanningsenlig **A** kunde tänkas vara.

Förhör med **B** den 29 november 1989 (fup del TH s 1381 -1385): **B** är f d kriminalkommissarie. I denna egenskap har han haft kontakt med **A** sedan omkring 1970. **A** har vid flera tillfällen lämnat viktiga upplysningar till **B** om kriminalitet. Vid inget tillfälle har det förekommit att **A** lämnat oriktiga uppgifter.

Nästa dag - den 30 november 1989 - var sista dag för fullföljd av talan mot hovrättens dom. Förhören med **A** och **B** var då utskrivna, men någon ytterligare uppföljning av **A:s** uppgifter hanns inte med.

Mot den nu angivna bakgrunden samt med hänsyn till att tidsbristen inte medgav att **A:s** tillförlitlighet kunde kontrolleras i vidare mån är det enligt min mening ursäktligt att åklagarsidan inte fullföljde talan i allra sista stund. Härvid bör särskilt beaktas att **A:s** förflutna var sådant att det så långt som möjligt var nödvändigt att kontrollera hans uppgifter. Jag åberopar således **A:s** och **B:s** uppgifter som grund för resning.

A har genom åren vidhållit sina tidigare uppgifter i skriftväxling med polisen (fup del TH s 1349 - 1360). Han har nyligen hörts på nytt.

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

Förhör med **A** den 26 november 1997 (fup del TH s 1361-1378): **A** vidhöll sin berättelse och lämnade i alla väsentliga hänseenden samma uppgifter som han gjort tidigare i förhör och i brev till polisen.

Under senare tid har förhör hållits med flera andra personer i syfte att så långt som möjligt kontrollera **A:s** trovärdighet. Jag åberopar här ett av dessa förhör (de andra förhören ger i stort sett samma uppfattning om **A**).

Förhör med **C** den 21 november 1997 (fup del TH s 1401 - 1405): **C** är kriminalinspektör och har i denna egenskap haft kontakt med **A** sedan mitten på 80-talet. Enligt **C** har **A** en tendens att "måla ut" saker, men **C** tror sig aldrig ha kunnat beslå **A** med att direkt ljuga. I de fall **A** börjat "måla" för mycket, har han efter påpekande omedelbart återgått till sanningen.

A:s uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson befann sig utanför Grand den 28 februari 1986 omkring kl 23.00 och att Christer Pettersson befann sig på Sveavägen utanför Dekorima i samband med skottlossningen.

B:s och **C:s** uppgifter åberopas till styrkande av **A:s** trovärdighet.

Vad som i övrigt åberopas såsom bevisning där giltig ursäkt föreligger har genomgående avseende på Christer Petterssons relation till den sk bombmannen Lars Tingström och därigenom också motivbilden som den kan ha tett sig ur Christer Petterssons synvinkel. Denna bevisning var alltså känd och tillgänglig vid tiden för rättegångarna, men det var då inte möjligt att sätta in den i ett meningsfullt sammanhang. Den åberopades därför inte. Det var först när advokaten Per (Pelle) Svensson förmedlade uppgifter och annan bevisning från Lars Tingström (se i det följande) som denna motivbild fick sådana konturer att det blev möjligt att hålla fram den. Enligt min mening föreligger alltså även i denna del giltig ursäkt för att inte bevisningen i sitt dåvarande skick förebringades vid rättegångarna.

I denna del består bevisningen av uppgifter från tre vittnen samt i övrigt av skriftlig bevisning.

Förhör med Sigge Cedergren den 13 oktober 1988 (fup del II:1 s 99, tab 108 och TH s 832): Christer Pettersson och Lars Tingström är mycket goda vänner. Christer

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

Pettersson ser upp till Lars Tingström. Om Lars Tingström skulle be Christer Pettersson att skjuta Olof Palme skulle han utan vidare göra det.

Förhör med Sigge Cedergren den 18 november 1988 (fup del II:1 s 118, tab 108 och TH s 118): Lars Tingström var något slags idol för Christer Pettersson. Han var beredd att göra vad som helst Lars Tingström begärde.

Förhör med Kjell Fernberg den 30 januari 1989 (fup del II:2 s 549-550, tab 109): Christer Pettersson är väldigt lättpåverkad. Han såg upp till Lars Tingström.

Förhör med Harri Miekkalina den 23 november 1988 (fup del II:2 s 691, tab 109): Christer Pettersson betraktade Lars Tingström som en gud och såg upp till honom.

Förhör med Harri Miekkalina den 26 april 1989 (fup del II:2 s 713, tab 109): Christer Pettersson har vid något tillfälle när de pratade om mordet på Olof Palme sagt att det var fel person som mördades.

Sigge Cedergrens, Kjell Fernbergs och Harri Miekkalinas uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson var lättpåverkad och stod under inflytande av Lars Tingström.

Som skriftlig bevisning såvitt gäller motivbilden och Christer Petterssons nära anknytning till Lars Tingström åberopas Christer Petterssons och Lars Tingströms korrespondens i den utsträckning som den kunnat återfinnas hos endera av dem (fup del TH s 2580 - 2614).

Ej tidigare förebringad, helt ny bevisning, som åberopas som grund för ansökan om resning

När det gäller denna bevisning består den av nya uppgifter som har lämnats av förut hörda vittnen eller av nya vittnen som av olika skäl har framträtt först under senare tid². Den nya skriftliga bevisningen är främst av stödjande karaktär. Jag kommer att i det följande mycket kortfattat redogöra för de nya uppgifterna. I övrigt hänvisar jag till vittnenas i sedvanlig ordning protokollerade berättelser.

² Vittnen som inte med lätthet kan identifieras betecknas här liksom i det föregående med en bokstav.

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

Förhör med *D* den 17 augusti 1997 (fup del TH s 1176 - 1185): Hon var 1986 bekant med Sigge Cedergren och hade träffat Christer Pettersson på spelklubbar. Den 28 februari 1986 på kvällen åkte hon in till stan för att roa sig. Utanför Konsumbutiken i sydöstra hörnet av Sveavägen/Tegnérsgatan stötte hon på Christer Pettersson, som verkade arg och tycktes ha mycket bråttom.

Förhör med *D* den 16 september 1997 (fup del TH s 1186 - 1203): Hon tog tunnelbanan in till stan någon gång mellan kl 20.00 och 21.00. Vid framkomsten gick hon till Sigge Cedergren och ringde på dennes porttelefon utan att få svar. När hon kom tillbaka, mötte hon Christer Pettersson vid Konsum. Han frågade om hon kom från Sigge. Hon svarade att Sigge inte var hemma utan nog hade gått på bio. Hon sa så för att bli av med honom. Christer Pettersson sprang då över till Sveavägens västra sida (*D* beskriver också hur Christer Pettersson var klädd). På morgonen nästa dag fick hon veta att Olof Palme var mördad.

En delvis filmad rekonstruktion med *D* gjordes den 10 oktober 1997. I samband med rekonstruktionen hördes *D* på nytt (fup del TH s 1204 - 1231): Christer Pettersson halvsprang över gatan. Det sista hon såg av honom var att han stod utanför ingången till biografen Grand med ryggen mot gatan. Det var fullt med folk utanför biografen.

D:s uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson befann sig vid Grand omkring kl 21.00 och att Christer Petterssons egna uppgifter om vad han gjorde under kvällen är osanna.

Vittnet *E* gav sig till känna första gången den 11 maj 1997 per telefon (fup del TH s 1553 - 1554). Han hördes sedan den 14 maj 1997 (fup del TH s 1555 - 1607): Den 28 februari 1986 någon gång mellan kl 23.00 och 24.00 körde *E* Malmskillnadsgatan söderut. Ungefär vid brandstationen kom plötsligt en man springande från höger ut i gatan. *E* fick bromsa in och mannen halkade till framför bilen. De stirrade på varandra 5-10 sekunder på inte mer än två meters avstånd. Mannens blick var skarp och genomträngande. Han hade en revolver i sin högra hand. Han sprang icke helt rent in på gatan till vänster i *E:s* färdriktning (anm David Bagares gata). *E* gav i övrigt en detaljerad beskrivning av mannens utseende och klädsel m m. Dagen efter insåg *E* att det var Olof Palmes mördare han sett. *E* är helt säker på att

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

mannen är identisk med Christer Pettersson. Han har många gånger tänkt höra av sig till polisen men inte vågat.

Den 3 juni 1997 gjordes en rekonstruktion med vallning av *E* i det aktuella området (fup del TH s 1611 - 1614). Rekonstruktionen är också dokumenterad genom filmning.

Förhör med *E* den 11 juni 1997 (fup del TH s 1615 - 1666; förhöret är dokumenterat även på video): *E* upprepade sin berättelse till alla delar.

Som stödjande bevisning i denna del åberopas förhör med *F* (fup del TH s 1667 - 1672), *G* (fup del TH s 1673 - 1678) och *H* (fup del TH s 1684 - 1690). Enligt dessa vittnen, som alla på skilda sätt har lång erfarenhet av *E*, är *E* en mycket pålitlig och stabil person som inte kan misstänkas för att lämna medvetet oriktiga uppgifter. *H* har vidare i ett visst sammanhang ofta kunnat observera att *E* också besitter en osedvanlig förmåga att observera och rätt återge detaljer.

E:s uppgifter åberopas till styrkande av att gärningsmannen är identisk med Christer Pettersson. *F*, *G* och *H* åberopas till styrkande av *E:s* trovärdighet.

Den 28 november 1996 ringde *I* till en utredningsman och berättade att han kände till ett vittne som satt inne med lösningen till mordet på Olof Palme (uppteckning av samtalet i fup del TH s 495). Enligt *I* hade vittnet tidigare på grund av rädsla och oro inte velat framträda, men han var nu beredd att medverka under vissa förutsättningar. Kontakten med *I* bröts därefter.

Den 10 eller 11 april 1997 kontaktades åklagaren av en mellanhand som uppgav dels att det var *I* själv som hade uppgifter att lämna, dels att han nu var tillgänglig för förhör.

Förhör med *I* den 24 april 1997 (fup del TH s 502 - 588; förhöret är inspelat på video): Den 28 februari 1986 var *I* på tillfälligt besök i Stockholm, en stad som han är väl orienterad i. På kvällen tog han en lång promenad. Mot slutet av promenaden vek han från Birger Jarlsgatan av till David Bagares gata och fortsatte upp mot Malmskillnadsgatan. När han befann sig 10 - 15 m från Malmskillnadsgatan mötte han på högra (norra) trottoaren en man som kom lunkandes i motsatt riktning.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Klockan var då omkring 23.25. Mannen var andfådd och luktade svett. Han hade en skarp, intensiv blick. *I* fortsatte sin promenad till Tegnérgatan, där han hade sin bil parkerad. Han återvände hem och var framme någon gång på morgonen den 1 mars. Senare samma dag fick han reda på vad som hade hänt Olof Palme. *I* är helt säker på att mannen som han mötte är identisk med Christer Pettersson.

Den 6 maj 1997 gjordes en rekonstruktion med vallning av *I* (fup del TH s 591 - 602). Rekonstruktionen har även filmats.

Den 26 juni 1997 hölls ett nytt förhör med *I* (fup del TH s 607 - 653): *I* vidhöll de uppgifter han lämnat i tidigare förhör.

Förhör med *I* den 6 november 1997 (fup del TH s 654 - 710): Förhöret tillförde inte något nytt i sak.

Som stödjande bevisning beträffande *I:s* berättelse åberopas uppgifter som har lämnats av *J* (fup del TH s 739 - 744), *K* (fup del TH s 745 - 750) och *L* (fup del TH s 717 - 721). De har alla stått *I* nära och känner honom sedan länge. Enligt dem är *I* en trovärdig person som inte hittar på eller förstorar upp saker och ting.

I:s uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson är identisk med gärningsmannen. *J*, *K* och *L* åberopas till styrkande av *I:s* trovärdighet.

Leif Ljungkvist hördes i rättegångarna på begäran av åklagaren. Den 3 mars 1996 blev Leif Ljungkvist intervjuvad i TV-programmet Kalla fakta. Han lämnade då uppgifter som ledde till att han kallades till ett nytt förhör.

Leif Ljungkvist hördes den 6 mars 1996 (fup del TH s 1720 - 1731): Leif Ljungkvist är nu säkrare på att gärningsmannen är identisk med Christer Pettersson. Det är framför allt Christer Petterssons "fingeravtrycksliknande rörelsemönster" som gjort honom säkrare genom att han kunnat jämföra sina minnesbilder med rörliga bilder av Christer Pettersson som han i efterhand sett på TV. Han är säker till 95 % (Leif Ljungkvist har inte sett gärningsmannens ansikte).

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Värdet av Leif Ljungkvists nya insikter kan naturligtvis ifrågasättas. En viss vägledning kan man emellertid få av uppgifter som har lämnats av Leif Ljungkvists hustru.

Förhör den 12 mars 1996 med Ann-Britt Ljungkvist Lindén (fup del TH s 1732 - 1742): Leif Ljungkvist var med om en konfrontation på ett tidigare stadium av utredningen. När han kom hem var han helt oberörd. Efter den andra konfrontationen (med Christer Pettersson) reagerade han däremot mycket starkt (jfr protokollet över konfrontationen, fup del III:2 s 193 - 200, tab 116). Han var "alldeles skakis" och mådde väldigt dåligt. Ann-Britt Ljungkvist Lindén förstod direkt att hennes make hade känt igen någon. På fråga härom svarade Leif Ljungkvist att han inte hade pekat ut någon, utan han hade bara blivit mycket illa berörd av konfrontationen.

Jan Andersson var passagerare i Leif Ljungkvists bil. Han har också hörts på nytt.

Förhör med Jan Andersson den 15 maj 1996 (fup del TH s 25 - 51): Efter rättegångarna såg Jan Andersson på TV en film tagen i smyg på Christer Pettersson när han rör sig. Då "klack det till" i honom. "Det här lite klumpiga sättet just när (Christer Pettersson) vänder sig om och skall iväg" - det är samma bild som han fick av gärningsmannen på brottsplatsen; "det är det som klack till".

Leif Ljungkvists och Jan Anderssons uppgifter åberopas till styrkande av att gärningsmannen är identisk med Christer Pettersson. Ann-Britt Ljungkvist Lindéns uppgifter åberopas till styrkande av att de uppgifter Leif Ljungkvist lämnat är riktiga.

Förhör med Harri Miekkalina den 26 mars 1997 (fup del TH s 2201 - 2245): När Lars Tingström den 20 december 1985 dömdes av hovrätten för olika bombdåd till fängelse på livstid ansåg Harri Miekkalina och Christer Pettersson att Olof Palme hade "det totala ansvaret" för domen. Harri Miekkalina kommenterade själv domen med orden: "Kan ingen skjuta den där Palme?" medan Christer Pettersson sa: "Kan ingen skära halsen av Palme?" - Christer Pettersson har berättat för Harri Miekkalina att han på kvällen den 28 februari 1986 väntat på Sigge Cedergren utanför dennes bostad vid Tegnérgatan.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Harri Miekkalinas uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Petterssons uppgifter om vad han gjorde under kvällen är osanna och att Christer Pettersson enligt egen uppfattning hade motiv för att begå brottet.

Förhör med **M** den 11 december 1990 (fup del TH s 1440 - 1442): **M** är bekant med Christer Pettersson sedan början av 80-talet. Han är barndomskamrat med Ulf Spinnars. **M** berättade att Ulf Spinnars inte talade sanning när han hördes i rättegångarna. Ulf Spinnars har sålunda sagt till **M** att de uppgifter om Christer Petterssons hemkomsttid som han lämnade till polisen vid det första förhöret var de riktiga. Enligt **M** hade Ulf Spinnars inte vågat säga detta vid rättegångarna på grund av rädsla för Christer Pettersson.

M:s uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Petterssons uppgifter om när han kom hem den aktuella natten är osanna.

Förhör med **N** den 14 oktober 1993 (fup del TH s 15 - 23): Christer Pettersson såg upp till Lars Tingström som han kallade "Bombis" och hade som idol. Christer Pettersson har berättat för **N** att Lars Tingström hade en bunker i sin villa och i denna bunker fanns ett vapen som bara Christer Pettersson och Lars Tingström kände till.

N:s uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson stod under inflytande av Lars Tingström och att han hade tillgång till vapen.

Den 29 november 1996 inkom till Riksåklagaren via telefax ett brev från Pelle Svensson (fup del TH s 2340 - 2341): I brevet anförde Pelle Svensson att Lars Tingström, som varit hans klient i flera sammanhang, under sina sista levnadsår (Lars Tingström avled den 16 april 1993) ville lätta sitt hjärta. Enligt Pelle Svensson hade Lars Tingström därvid bl a berättat vem som mördade Olof Palme och var vapnet i fråga kom ifrån.

Den 9 december 1996 inkom till Riksåklagaren en promemoria upprättad av Pelle Svensson angående mordet på Olof Palme (fup del TH s 2342 - 2346). I promemorian anförde Pelle Svensson - förutom annat - att Christer Pettersson hade fungerat som Lars Tingströms livvakt under hösten 1983 på grund av dennes rädsla för Hannu Hyttinen (Hannu Hyttinen sprängdes till döds i sin bostad i december 1983). I denna roll lånade Christer Pettersson enligt Lars Tingström en revolver av

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Sigge Cedergren (det är genom polisens spaningsanteckningar belagt att Christer Pettersson och Lars Tingström vid flera tillfällen besökte Sigge Cedergren vid denna tid; Lars Tingström följde dock inte med in utan väntade utanför i sin bil). Strax innan polisen den 23 december 1983 grep Lars Tingström (i dennes fritidshus på Ingarö), gömde Christer Pettersson vapnet utomhus. Detta vapen användes sedan vid mordet på Olof Palme. Lars Tingström och Christer Pettersson hade innan det av dem väntade gripandet av Lars Tingström träffat en överenskommelse som gick ut på att om Lars Tingström dömdes för de bombdåd som föranledde gripandet av honom, ankom det på Christer Pettersson att verkställa en hämnd som skulle komma att "skrivas in i historieböckerna". Pelle Svensson återger i promemorian också två repliker av Lars Tingström av äldre datum. När Pelle Svensson strax efter mordet på Olof Palme träffade Lars Tingström, skall sålunda Lars Tingström ha kommenterat händelsen med att det var fel ordning på offren - kungen skulle mördas först, därefter Olof Palme. Och vidare, när Pelle Svensson träffade Lars Tingström i samband med att Lars Tingström den 6 november 1990 efter resning friades av hovrätten i brevbombsmålet, sa Lars Tingström att om han inte hade fällts i den förra rättegången skulle Olof Palme ha levat idag. Beträffande innehållet i övrigt hänvisar jag till promemorian.

Den 19 december 1996 hördes Pelle Svensson (fup del TH s 2354 - 2415; förhöret är inspelat också på video): Lars Tingström anförtrodde sig åt Pelle Svensson med förbehållet att han inte fick föra uppgifterna vidare förrän tio år gått från Olof Palmes död. Anledningen till detta var att Lars Tingström ville ge Christer Pettersson chansen att dessförinnan räta upp sitt liv. Lars Tingström hyste ett fruktansvärt hat mot samhället. På senhösten 1992 meddelade Lars Tingström emellertid att han ville sätta upp ett testamente. Han visste då att han skulle dö. Testamentet skulle bli ett slags vittnesmål i tio kapitel om de bombdåd som han utfört och om mordet på Olof Palme (ett utkast till testamentet med kapitelrubriker har överlämnats till utredningen). Lars Tingström avled dock innan hans planer kunde fullföljas. I övrigt lämnade Pelle Svensson i stort sett samma uppgifter som i promemorian.

Förhör med Pelle Svensson den 26 september 1997 (fup del TH s 2416 - 2469; även detta förhör finns inspelat på video): Enligt Lars Tingström var det slumpen som avgjorde att Olof Palme blev skjuten vid den tidpunkt och på den plats som blev fallet. Christer Pettersson fick en oväntad chans och tog den. Det är möjligt att Lars Tingströms uppgift om att det vapen som Christer Pettersson hade som livvakt

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

och sedan gömde på Ingarö var samma vapen som användes vid mordet på Olof Palme i stället skall förstås så, att det vid båda tillfällena var fråga om samma typ av vapen. Lars Tingström berättade för Pelle Svensson vem mördaren var långt innan polisens intresse för Christer Pettersson hade vaknat. Pelle Svensson kunde dock vid denna tid inte röja detta för polisen på grund av sin tystnadsplikt. I övrigt lämnade Pelle Svensson i allt väsentligt samma uppgifter som tidigare.

Pelle Svenssons uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson enligt egen uppfattning hade motiv för att begå brottet och att han hade tillgång till ammunition och vapen.

Sigge Cedergren har hörts vid ett stort antal tillfällen före, vid och efter rättegångarna. Förhören har främst gällt Sigge Cedergrens befattning med olika typer av vapen och ammunition. Särskilt genom förhör med Sigge Cedergren efter rättegångarna har belagts att Sigge Cedergren från tid till annan förfogat över flera magnumrevolvrar och över ammunition av det speciella slag som användes vid mordet på Olof Palme (357 magnum metal piercing). Dessa uppgifter har bekräftats också genom förhör med många andra personer. Sent omsider blev det tydligt att Sigge Cedergren ansträngde sig för att komma ihåg vart revolverarna tagit vägen. Ett av förhören med Sigge Cedergren föranleddes av ett anonymt brev som kom till polisen den 13 november 1991.

Förhör med Sigge Cedergren den 6 december 1991 (fup del TH s 1008 - 1015): Sigge Cedergren uppgav att han någon gång under hösten 1985 eller möjligen i januari 1986 överlämnat en revolver av kaliber 357 Smith & Wesson (dvs en magnumrevolver) till Christer Pettersson. Det var i varje fall före mordet på Olof Palme. Christer Pettersson sa att han skulle ha vapnet till att skjuta salut på någon kamrats födelsedag. Vid samma tillfälle fick Christer Pettersson ammunition till vapnet. Sigge Cedergren tillade att han dels trodde sig redan ha berättat detta för polisen, dels inte kände sig helt säker på att händelsen verkligen ägt rum.

Den 6 december 1995 tog Sigge Cedergren kontakt med polisen. Sigge Cedergren visste då att han inte hade lång tid kvar att leva. Han uppgav att han inte ville "gå i graven" utan att ha berättat vad han kände till som kunde vara av betydelse för utredningen av mordet på Olof Palme.

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

Förhör med Sigge Cedergren den 6 december 1995 (fup del TH s 1019 - 1022): Sigge Cedergren uppgav nu att han var absolut säker på att han överlämnat ett vapen med ammunition till Christer Pettersson i den ordning och för det ändamål han berättat förut. Christer Pettersson stoppade vapnet innanför byxlinningen. När Sigge Cedergren såg detta, övertalade han Christer Pettersson att även låna ett fodral att ha vapnet i. Varken vapnet eller fodralet lämnades tillbaka.

Förhör med Sigge Cedergren den 9 december 1995 (fup del TH s 1025 - 1049): Sigge Cedergren berättade om vapnet och omständigheterna kring överlämnandet på samma sätt som tidigare. Han upprepade också att Christer Pettersson bett honom lämna felaktiga uppgifter om Christer Petterssons besök på Oxen den aktuella kvällen.

Förhör med Sigge Cedergren den 9 januari 1996 (fup del TH s 1051 - 1109; förhöret är även inspelat på video): Sigge Cedergren vidhöll sin berättelse om vapnet m m.

Sigge Cedergrens uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson hade tillgång till ammunition och vapen av det slag som användes vid mordet på Olof Palme.

Förhör med O den 1 augusti 1997 (fup del TH s 2311 - 2312): Han känner Christer Pettersson sedan ca 10 år. Christer Pettersson har sagt till O att "jag, mördaren och en till vet vem som sköt (Olof) Palme". Vid något tillfälle har Christer Pettersson även sagt att det var tur att det var spärrvakter som inte kände igen honom som jobbade den aktuella kvällen.

Nytt förhör med O den 24 september 1997 (fup del TH s 2313 - 2323): Han lärde känna Christer Pettersson närmare i början av 90-talet. Vid ett tillfälle frågade han Christer Pettersson hur det kändes att vara misstänkt för mordet på Olof Palme. Christer Pettersson svarade: "Den som beställde mordet, mördaren och jag vet hur det gick till." O har fått uppfattningen att Christer Pettersson på något sätt såg upp till Lars Tingström.

O:s uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson uppgett att han begått mordet.

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

P har känt Christer Pettersson i mer än 20 år. Hon hördes flera gånger under 1988 och 1989 mera allmänt om Christer Petterssons personlighet enligt hennes uppfattning.

Förhör med *P* den 10 augusti 1994 (fup del TH s 1454 - 1455): Vid ett tillfälle i april 1986 berättade Christer Pettersson att han var god vän med Lars Tingström. Enligt Christer Pettersson hade han och Lars Tingström skjutit i ett underjordiskt utrymme någon stans. Vapnet hade sedan av Christer Pettersson gömmts under en stor sten i närheten av den plats som skjutningen hade ägt rum på.

Förhör med *P* den 12 mars 1997 (fup del TH s 1456 - 1463): *P* upprepade vad hon sagt tidigare.

Förhör med *P* den 4 april 1997 (fup del TH s 1464 - 1490; förhöret sker under hypnos): *P* upprepade till alla delar sin berättelse om skjutning under jorden och att vapnet sedan gömdes under en sten.

Den 22 mars 1996 ringde en kvinna anonymt till polisen. Samtalet spelades in på band (fup del TH s 2096 - 2110). Hon uppgav: Någon månad före mordet på Olof Palme var hon hemma hos Christer Pettersson tillsammans med andra. När Christer Pettersson och hon blivit ensamma, tog Christer Pettersson fram ett stort skjutvapen. Han sa flera gånger att Olof Palme skulle dö. En dag i början av april 1986 besökte hon Christer Pettersson en andra gång. Christer Pettersson sa då flera gånger att det var han som hade mördat Olof Palme. - (Vid uppteckningen av samtalet finns noterat att den anonyma kvinnan verkade vara "lite påverkad".)

Den anonyma kvinnan identifierades som *Q*.

Förhör med *Q* den 18 april 1996 (fup del TH s 2111 - 2129): När Christer Pettersson och *Q* blev ensamma böjde Christer Pettersson sig ner mot golvet och tog fram ett vapen. I samma veva sa Christer Pettersson att han avsåg att skjuta Olof Palme. Den andra gången hon träffade Christer Pettersson var i Sollentuna centrum. *Q* tog i förhöret tillbaka påståendet, att Christer Pettersson sagt att han mördat Olof Palme.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Den 29 april 1996 hölls en vapenkonfrontation med **Q**. Bland tio olika handeldvapen pekade **Q** ut en magnumrevolver (fup del TH s 2136 - 2145).

Förhör med **Q** den 21 augusti 1996 (fup del TH s 2149 - 2177): **Q** uppgav nu att hon varit hemma hos Christer Pettersson två gånger, en gång i januari 1986 och en gång efter mordet på Olof Palme. Vid det andra tillfället sa Christer Pettersson flera gånger att det var han som mördat Olof Palme. Vid ett tredje tillfälle träffade hon Christer Pettersson i Sollentuna centrum. **Q** förklarade att hon i förhöret den 18 augusti 1996 på grund av rädsla hade tagit tillbaka uppgifterna om ett andra besök i Christer Petterssons bostad och om hans erkännande av mordet på Olof Palme. Hon försäkrade att de nu lämnade uppgifterna var riktiga.

Förhör med **Q** den 14 november 1997 (fup del TH s 2179 - 2182): **Q** uppgav att hon träffat Christer Pettersson två gånger. Den första gången var i hans bostad, då Christer Pettersson visade upp en revolver och sa att han skulle skjuta Olof Palme. Den andra gången var i Sollentuna centrum, då Christer Pettersson sa att det var han som mördat Olof Palme.

P och **Q** åberopas till styrkande av att Christer Pettersson hade tillgång till vapen. **Q:s** uppgifter åberopas också till styrkande av att Christer Pettersson uppgett dels att han hade för avsikt att skjuta Olof Palme och dels att han begått mordet.

Förhör med **R** den 19 november 1997 (fup del T s 1766 - 1791): Någon gång hösten 1985 eller vintern 1985/86 var **R** hemma hos Christer Pettersson. Det var i varje fall innan mordet på Olof Palme ägde rum. **R** var då ca tio år och brukade av och till besöka Christer Pettersson. Vid detta tillfälle fick han syn på en stor revolver som låg på köksbordet (**R** beskriver vapnet ingående). Han blev nyfiken på vapnet och petade på det. Christer Pettersson röt då till och sa någonting i stil med "akta dig för den där, den är inte att leka med". Christer Pettersson lät honom dock hålla i vapnet, som var mycket tungt. **R** har senare sett liknande vapen på bild. Dessa vapen har beskrivits som magnumrevolver eller Colt.

R:s uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson hade tillgång till vapen av det slag som användes vid mordet.

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

Förhör med **S** den 20 april 1994 (fup del TH s 2059): **S** har vid flera tillfällen stött ihop med Christer Pettersson. Han har då i hotfulla ordalag uttalat sig om Olof Palme.

Förhör med **S** den 18 maj 1994 (fup del TH s 2060 - 2061): Under åren 1982 - 1986 arbetade **S** på ett vårdhem i Rotebro. Vid tre tillfällen fick vårdhemmet besök av Christer Pettersson, varvid **S** avvisade honom. Hon har också vid tre tillfällen stött ihop med honom i Stockholms centrum. Vid dessa tillfällen för Christer Pettersson ut i hatiska ordalag mot samhället i stort och Olof Palme i synnerhet. Vid ett tillfälle sa Christer Pettersson att "den där jävla (Olof) Palme ska vi skjuta".

Förhör med **S** den 5 november 1997 (fup del TH s 2063 - 2092): **S** möten med Christer Pettersson ligger alla i tiden före mordet på Olof Palme. Vid ett tillfälle hösten 1985 iakttog hon Christer Pettersson vid Hötorget. Det var då han hotade med att skjuta Olof Palme.

S:s uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson sagt att han skulle skjuta Olof Palme.

Förhör med **T** den 3 september 1996 (fup del TH s 331 - 338): **T** har sedan skoltiden vetat vem Christer Pettersson var. De började dock umgås först 1991. Enligt **T** tyckte Christer Pettersson väldigt mycket om Lars Tingström. Han älskade honom. Christer Pettersson sa att Lars Tingström var den bästa människa han någonsin träffat. Vid ett tillfälle för ca fyra år sedan sa Christer Pettersson att det var han som skjutit Olof Palme "men det finns inga bevis".

Nytt förhör med **T** den 8 november 1996 (fup del TH s 342 - 378): Vid ett tillfälle frågade **T** Christer Pettersson om det var han som hade dödat Olof Palme. Christer Pettersson svarade att "ja, det kan jag tala om för dig att det har jag". Vid ett annat tillfälle svarade Christer Pettersson likadant på samma fråga och tillade att "de kan inte sätta dit mig för de kommer aldrig att hitta mordvapnet".

T:s uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson uppgett att han begått mordet på Olof Palme.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Förhör (eller samtal) den 6 september 1996 med Lars Lidberg (fup del TH s 1426 - 1427): Lars Lidberg berättade att vid ett tillfälle, som han nu inte närmare kunde ange till tid eller plats, sökte en intagen upp honom i hans egenskap av konsultläkare och uppgav att han visste vem som hade mördat Olof Palme. Sagesmannen sa att Christer Pettersson för honom skulle ha erkänt att det var han som mördat Olof Palme. Enligt sagesmannen skulle Christer Pettersson när han sagt detta ha varit ledsen och gråtit.

Lars Lidbergs sagesman kunde med hjälp av Lars Lidbergs agenda efter en tid identifieras som **U**. Samtalet dem emellan ägde rum den 16 februari 1996.

Förhör med **U** den 26 juni 1997 (fup del TH s 1415 - 1422): **U** uppgav att han och Christer Pettersson träffades sommaren 1994, troligen i augusti, när de bägge var intagna på anstalten Håga. En dag sa Christer Pettersson till **U** utan förvarning att det var han som hade mördat Olof Palme. Christer Pettersson var vid tillfället påverkad av narkotika. Han har inte berättat om samtalet med Christer Pettersson för någon annan än Lars Lidberg. **U** tillade att han inte hade för avsikt att vittna om vad Christer Pettersson sagt till honom, eftersom han upplever det som livsfarligt.

I telefonsamtal den 27 juni 1997, dvs nästföljande dag, uppgav **U** att han "tyvärr hade ljugit" om samtalet med Christer Pettersson.

Förhör med **V** den 28 oktober 1997 (fup del TH s 1802 - 1809): **V** uppgav att han i mars eller april 1993 hade varit intagen på häktet Österåker samtidigt som Christer Pettersson. När **V** och Christer Pettersson vid ett tillfälle var ensamma på rastgården, frågade **V** hur det kändes att vara misstänkt för mordet på Olof Palme. Christer Pettersson stannade upp och sa med stark inlevelse att det var han som hade mördat Olof Palme men att saken i alla fall inte kunde tas upp igen.

U:s och **V:s** uppgifter åberopas till styrkande av att Christer Pettersson uppgett att han begått mordet.

Som skriftlig bevisning i resningsärendet åberopar jag en sammanställning över Christer Petterssons, Lars Tingströms, **U:s** och **V:s** anstaltsvistelser (fup del THS s 109 - 120), utdrag ur Lars Lidbergs agenda för 1996 (fup del TH s 1434), Lars Tingströms utkast till ett s k testamente (fup del TH s 2620 - 2629) samt ett utlå-

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

tande av läkare angående Sigge Cedergrens hälsotillstånd i januari 1996 (fup del TH s 1112 - 1113).

Bevisning vid en ny rättegång

Om resning beviljas avser jag, utöver vad jag nu redovisat, att i den kommande rättegången åberopa samma bevisning som vid förhandlingen i hovrätten men med följande inskränkningar och tillägg. Denna bevisning åberopas inte som grund för resning, utan den skall ses som första ledet av den samlade bevisuppgiften i händelse av resning.

Bevisning som faller ifrån

Förhör med Lena Schödin, Ann Charlotte Holmgren, Christina Wallin och Susanne Karlsson. Förhören avsåg att visa att överfallet utfördes av en ensam gärningsman som sprang från platsen österut längs Tunnelgatan och uppför trapporna till Malm-skillnadsgatan.

Den av åklagaren förut åberopade motbevisningen åberopas i fortsättningen endast om motparten alltjämt påkallar förhör med alibivittnena Algot Åsell och/eller Enar Holm eller åberopar den av Jerker Söderblom upprättade promemorian. Med åklagarens motbevisning avses förhör med Sakari Pitkänen, Bengt Wilhelmsson och Jerker Söderblom samt som skriftlig bevisning Bengt Wilhelmssons fickdagbok och utlåtande från SKL angående fickdagboken.

Tillkommande bevisning

Förhör med Jan Westgaard (fup del III s 5 - 8, tab 113), Stefan Larsson (fup del III s 13 - 16, tab 113) och Jörgen Lantz (fup del III s 17 - 21, tab 113). Dessa vittnen har alla mött Olof Palme och Lisbeth Palme på deras väg från bostaden till tunnelbanan. De skall - i likhet med Sergius Zadruzny och Mats Jadin - höras till styrkande av att Olof Palme den aktuella kvällen inte var föremål för någon organiserad övervakning.

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

Förhör med Inga Åhlenius (fup del III:1 s 61 - 79, tab 114, tilläggsprot, T, del F s 3 - 9 och TH s 2727 - 2732). Hon skall höras till styrkande av att Christer Pettersson uppehöll sig vid Grand omkring 21.

Förhör med Stig Engström. Stig Engström hördes i hovrätten på begäran av Christer Pettersson. Han kommer att åberopas också av åklagaren. Stig Engström skall höras till styrkande av att dels överfallet utfördes av en ensam gärningsman som sprang från platsen österut längs Tunnelgatan, dels att Lisbeth Palme sett och beskrivit gärningsmannen och inte någon annan.

Förhör med Annie Fernberg (fup del II:2 s 606 - 620, tab 109). Annie Fernberg skall höras till styrkande av att Christer Pettersson försökt påverka Sigge Cedergren att ge honom ett falskt alibi för den aktuella kvällen.

Förhör med Åsa Skellander (fup del II:3 s 1130 - 1133, tab 110). Åsa Skellander skall höras till styrkande av att Ulf Spinnars ursprungliga uppgifter om tiden för Christer Petterssons hemkomst överensstämmer med rätta förhållandet.

Förhör med Harri (Sandberg) Miekkalina (fup del II:2 s 670 - 716, tab 109). Harri Miekkalina hördes i tingsrätten men åberopades inte i hovrätten. Han skall som gammal bevisning höras främst till belysande av Christer Petterssons känslomässiga inställning till Olof Palme och av Sigge Cedergrens tillförlitlighet när det gäller uppgifter som är belastande för Christer Pettersson (uppgifter av Harri Miekkalina åberopas även som ny bevisning).

Förhör med Yvonne Nieminen (fup del III:2 s 554 - 565, tab 115). Hon skall höras till styrkande av att gärningsmannen - sedan han tagit sig upp för trapporna till Malmskillnadsgatan - flytt vidare längs David Bagares gata. Denna uppgift har vuxit i betydelse genom att den numera kan förenas med andras iakttagelser av gärningsmannens flykt. Jag betraktar trots det bevisningen som gammal i den mening som avses här.

Förhör med Göran Svensson (fup del TG s 73 - 95). Han skall höras till styrkande av att gärningsmannens flyktväg sammanfaller med den väg som Christer Pettersson många gånger tagit då han flytt från en brottsplats i samma område.

Datum
1997-12-05

Dnr
1997/1627

Beträffande Sigge Cedergren, som avled den 5 mars 1996, kommer att åberopas utskrift av det förhör som hölls med honom i hovrätten. Vidare kommer att åberopas uppgifter som Sigge Cedergren lämnat under förundersökningen om hur Christer Pettersson var klädd den aktuella kvällen (fup del II:1 s 110, tab 108). Denna uppgift har inte förebringats tidigare. Uppgifter av Sigge Cedergren åberopas även som ny bevisning. - Jag vill för övrigt redan här förutskicka att jag i händelse av resning avser att hemställa om föredragning av alla de 45 förhör som hållits med Sigge Cedergren under förundersökningen och under rättegångarna, eftersom värdet av hans uppgifter enligt min mening inte kan rätt bedömas på annat sätt.

Som tillkommande skriftlig bevisning kommer att åberopas boken Land du förskingrade (utdrag i fup del II:4 s 1270 - 1273, tab 111, och THS s 155 - 158). Denna bevisning åberopades i hovrätten av åklagaren men återkallades innan den hade förebringats.

Som ny skriftlig bevisning kommer att åberopas kopior av Christer Petterssons kondoleanser med anledning av mordet på Olof Palme (fup del II:4 s 1256 - 1259 och 1261, tab 111, samt THS s 144 - 149) och tre hos Christer Pettersson i beslagtagna löpsedlar (fup del II:5 s 1489 - 1491, tab 112, och THS s 151 - 154). Denna bevisning åberopades i hovrätten av Christer Pettersson men kommer nu alltså att åberopas även av åklagaren. Jag återkommer till vad som skall styrkas med denna bevisning.

Som ny skriftlig bevisning kommer dessutom att åberopas anteckningar som Christer Pettersson gjort den 1 mars 1986 i sin kalender och på ett löst papper (fup del II:4 s 1268 - 1269, tab 111, och THS s 141 - 142) samt en anteckning den 28 februari 1987 i en annan kalender (fup del II:5 s 1581, tab 112, och THS s 143). Med denna bevisning sammanställd med den närmast ovan angivna bevisningen skall visas att Christer Petterssons engagemang i Olof Palmes död är onaturlig med mindre engagemanget har sin förklaring i att Christer Pettersson själv haft en avgörande roll i sammanhanget.

Vidare avser jag att åberopa foton tagna i april 1986 av Christer Pettersson när han springer (fup del II:4 s 1265, tab 111, och THS s 105). Också denna bevisning åberopades i hovrätten av Christer Pettersson. Med bevisningen skall styrkas att

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Christer Petterssons löpstil är så karakteristisk att - om det kan visas att gärningsmannen rört sig på samma eller liknande sätt - denna omständighet utgör ett starkt indicium för att gärningsmannen är identisk med Christer Pettersson.

Som skriftlig bevisning kommer också att åberopas protokoll över beslag den 13 oktober 1985 hos Sigge Cedergren på ammunition (THS s 63) och den 13 april 1986 hos Harri Miekkalina på en magnumrevolver (THS s 64) till styrkande av att Sigge Cedergren, som han även erkänt, hanterat vapen och ammunition av det slag som användes vid mordet på Olof Palme.

Av den gamla bevisningen kommer slutligen också att åberopas tidtabeller för pendeltåg med uppgift om verkliga avgångstider under kvällen den 28 februari 1986 (fup del II:4 s 1229 - 1230, tab 111, THS s121 - 122) samt uppgift om Sveriges Radios sändningstider natten till den 1 mars 1986 (THS s 54).

Jag kommer även att begära syn på de platser hovrätten besökte och därutöver på David Bagares gata.

Sammanfattande bedömning

I enlighet med det tidigare ansvarsyrkandet, som också redovisats ovan, påstår jag att Christer Pettersson den 28 februari 1986 berövade statsminister Olof Palme livet genom att skjuta honom i ryggen. Jag påstår vidare att Christer Pettersson vid samma tillfälle försökt att beröva Lisbeth Palme livet. Alternativt påstår jag att det i den delen är fråga om framkallande av fara för annan.

Enligt min mening har händelseförloppet varit följande.

Christer Pettersson begav sig till biografen Grand vid 21-tiden. Han observerade då att Olof Palme var vid Grands 21-föreställning. Efter föreställningens slut följde Christer Pettersson efter Olof Palme och Lisbeth Palme söderut bort mot korsningen med dåvarande Tunnelgatan. I samband med att Olof Palme och Lisbeth Palme stannade till och tittade in i ett skyltfönster en bit ner på Sveavägens östra sida - de hade strax dessförinnan korsat Sveavägen - passerade Christer Pettersson förbi och ställde sig och väntade på dem i hörnet Sveavägen/Tunnelgatan, alldeles intill avfasningen vid Dekorima. När Olof Palme och Lisbeth Palme passerade förbi De-

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

korima sköt Christer Pettersson Olof Palme med ett skott i ryggen. Omedelbart därefter avlossade han ytterligare ett skott mot Lisbeth Palme. Christer Pettersson flydde sedan in på Tunnelgatan och längs efter denna gata, vidare uppför trapporna mot Malmskillnadsgatan och därefter ner längs David Bagares gata.

Mordvapnet har inte heller nu kunnat återfinnas. Jag gör emellertid gällande att Christer Pettersson någon tid före mordet hade erhållit en magnumrevolver av Sigge Cedergren. Christer Pettersson hade således tillgång till ett vapen av sådant slag som användes vid mordet. Gärningen kan ha initierats i samband med att Christer Pettersson fick syn på Olof Palme vid Grand, men kan också ha sin grund i den miljö av fiendlighet mot Olof Palme som Christer Pettersson levte i och som finns dokumenterad i utredningen.

Hovrätten har med de motiv som jag tidigare redogjort för inte ansett det bevisat att gärningsmannen är identisk med Christer Pettersson och har därför ogillat åtalet. Hovrättens invändningar innebär sammanfattningsvis följande. Någon säker slutsats kan inte dras om att Christer Pettersson befann sig utanför Grand kl 21.00 den aktuella kvällen. En betydande sannolikhet för att han befann sig där vid föreställningens slut föreligger men en viss tveksamhet därom råder dock. Det finns inte belägg för att Christer Pettersson följt efter Olof Palme och Lisbeth Palme från Grand till brottsplatsen. Det är dock utrett att den person som efter skotten sprang i väg in på Tunnelgatan är gärningsmannen. Hovrätten har funnit att bevisvärdet av Lisbeth Palmes utpekande av Christer Pettersson är reducerat och att det inte heller i förening med andra iakttagelser kan anses visat att gärningsmannen är Christer Pettersson. Vidare har hovrätten pekat på att det inte visats eller gjorts antagligt något motiv för brottet. Inte heller föreligger det någon utredning om att Christer Pettersson skulle ha haft tillgång till något vapen.

Den bevisning som jag tidigare redogjort för innebär enligt min mening att de oklarheter som hovrätten pekat på är utredda och klarlagda. Det finns således bevisning som i förening med vad som tidigare förebringats på ett säkert sätt visar att Christer Pettersson befunnit sig utanför Grand såväl före som efter föreställningen samt vidare att han befunnit sig utanför Dekorima och där avlossat skotten. Christer Petterssons flykt uppför Tunnelgatan och över Malmskillnadsgatan med ett vapen i handen är numera också utredd genom nya vittnesuppgifter. Av största betydelse är att dessa uppgifter lämnats var för sig av personer som inte haft någon kontakt

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

med varandra och inte heller i övrigt har haft tillgång till materialet i utredningen. De nya uppgifternas samlade bevisvärde är därmed större än vad de enskilt representerar och innebär självfallet samtidigt att det material och den bevisning som funnits sedan tidigare vinner i bevisvärde på motsvarande sätt.

Av betydelse är utan tvekan också att oklarheterna beträffande motivbild och tillgång till vapen har reducerats till en nivå som medför att hovrättens överväganden i den delen kan bemötas.

I fråga om det närmare bevisläget kan jag sammanfatta bilden på följande sätt.

Frågan om Christer Pettersson varit vid Grand omkring kl 21.00 och då kunnat iaktta Olof Palme och Lisbeth Palme har kommit i ny belysning genom *D:s* vittnesmål. Hon kan inte rimligen ha förväxlat Christer Pettersson med någon annan. Hennes uppgifter förklarar också varför Christer Pettersson begav sig till Grand och där granskade biobesökarna. På Christer Petterssons fråga om var Sigge Cedergren befann sig hade *D* svarat att han nog gått på bio. Enligt min mening är det genom *D:s* uppgifter i förening med de uppgifter som tidigare lämnats av Birgitta Wennerling och Inga Åhlenius numera klarlagt att Christer Pettersson faktiskt uppehöll sig vid Grand omkring kl 21.00.

Vad angår frågan om Christer Pettersson varit vid Grand omkring kl 23.00, d v s vid tiden för föreställningens slut, har genom *A:s* uppgifter även den saken kommit i ny belysning. Inte heller *A* kan rimligen ha förväxlat Christer Pettersson med någon annan. Christer Pettersson var en person som han kände sedan tidigare. Jag menar sålunda att det genom *A:s* uppgifter i förening särskilt med de uppgifter som lämnats av Roger Östlund och Lars-Erik Eriksson nu kan bevisas att Christer Pettersson var vid Grand också när föreställningen slutade.

A har vidare berättat att han strax därefter såg Christer Pettersson utanför Dekorima och i samma stund hörde två skott. Om dessa uppgifter är riktiga och vinner tilltro, utgör de enligt min mening ensamma en avgörande pusselbit. Sedda i förening med Lisbeth Palmes bestämda utpekande av Christer Pettersson som identisk med gärningsmannen, anser jag att det redan på denna grund föreligger starka skäl som talar för att Christer Pettersson är skyldig.

Datum
1997-12-05Dnr
1997/1627

Vad sedan gäller *E:s* och *I:s* iakttagelser menar jag att det inte kan råda något tvivel om att det är gärningsmannen som de (i likhet med Yvonne Nieminen) har sett på flykt från brottsplatsen. Såväl *E* som *I* är absolut säkra på att den flyende mannen är identisk med Christer Pettersson. Även med beaktande av risken för misstag vid identifiering av en främmande människa som man bara sett som hastigast, hävdar jag att *E:s* och *I:s* berättelser på denna punkt är så övertygande att de var för sig bör vinna tilltro.

Den bevisning som i övrigt återopas i resningsärendet leder inte på samma direkta sätt fram till att Christer Pettersson är skyldig. Jag syftar då särskilt på uppgifter som rör motivbilden, Christer Petterssons beteende före och efter mordet (och mordförsöket) samt hans tillgång till skjutvapen. Vad beträffar dessa delar hänvisar jag till redogörelsen i det föregående. Jag vill dock i sammanhanget speciellt framhålla alla de uppgifter som visar att Christer Pettersson bl a i tiden närmast före mordet förfogade över en magnumrevolver.

Sammanfattningsvis är det min uppfattning att om den nu föreliggande bevisningen hade kunnat förebringas vid hovrättens prövning, så skulle detta sannolikt ha lett till att Christer Pettersson dömts för brotten.

Klas Bergenstrand
Solveig Riberdahl
Jan Danielsson
Kerstin Skarp
Anne-Marie Nyholm